

Jól telelték a kalászosok

Kezdődik a kukorica vetése — Hódít a fólia

A márciusi meleg, s napfényes időjárás rendkívül kedvezett a kora tavaszi mezei munkáknak. Ezt a mezőgazdasági üzemek kihasználták. Az ősszel mintegy 1 millió holdnyi terület maradt szántatlanul országsszerte, s ennek 50 százalékán már befejezték a talajmunkát. Mind a szegedi, mind a szegedi járási termelőszövetkezetekben szorgoskodnak a gazdák. Nincs lemaradás, sőt a tavalyi évhez viszonyítva jóval előbb tartanak a vetéssel, szántással, kerteszkedéssel, s már készítik a területet a kukorica vetésére.

Csapadékszegény ez a tavasz. Eppen ezért mindenütt szervezetteren készülnek az öntözőberendezések üzembeállítására. Jól telelték az őszi kalászosok. A járásban 33 ezer 472 holdon fejtrágyázták már meg a területet a közös gazdaságok. Ugyanakkor 8 ezer 429 holdat szántottak fel, 596 holdon elvetették a borsót, 334 holdon pedig a tavaszi árpát. A zab 751 holdon került a földbe. Mindkét növényből a tervezettnél többet vetettek a szövetkezetek. Nincs lemaradás az új lucerna telepítésénél, a cukorrépa vetésénél és a napraforgó vetésénél sem. Az időjárás kedvez és a jó munkaszervezés következtében megfelelő ütemben haladnak a munkával. A gyümölcsösökben a metszés befejeződött, kivételt képez az őszibarack, a szőlőkben pedig a terület 80 százalékán fejezték be ezt a munkát.

A szegedi közös gazdaságokban is lendületes a munka. A tervezett 3 ezer 100 hold őszi gabonából 2 ezer 761 holdon már kiszórták a termést fokozó nitrogént. A tavaszi szántást 300 holdon befejezték, 500 holdon földbe került a borsó és befejezték az új lucernatelepítést is. Hétfőn, tegnap kezdődött a talajelőkészítés a kukorica és a rizs alá. Megfelelő az ütem a kerteszetekben is. Már több helyen kiültették a szabadföldi korai káposztát.

Ma már országsszerte több mint egymillió négyzetméternyi műanyagfólia alatt természetnek különböző zöldségtípusokat. A modern, gazdaságos eljárás bevezetéséhez a zöldség, gyümölcs kereskedelmi egyesülés hitelt nyújt a termelőknek. Az idén például 450 ezer négyzetméternyi műanyag fóliát biztosított részükre. A kertészeti főiskola kidolgozta a vöröshagyma-termesztés új, korszerű technológiáját, amely az együttműködés nyomán mind jobban terjed. A főiskola közreműködésével egyebek között létrehozták a sárgarépa, gyökér, uborka termelésének tanácsadó szolgálatát.

A tanácsok költségvetése több mint 16 milliárd

A Minisztertanács tanácsszervek osztálya az elmúlt hetekben értekezleten vitatta meg a megyei vezetőkkel a gazdaságirányítási rendszer reformjának első tapasztalatait s ezen belül elsősorban a fejlesztés, a pénzgazdálkodás, továbbá a tanácsai szervezet működésének időszerű kérdéseit.

Az új mechanizmus első esztendőjének előirányzatai szerint a tanácsok költségvetése 16 milliárd 651 millió forint, 2,2 százalékkal haladja meg a múlt évit. A különböző intézmények fenntartásának költségeihez és a tanácsok működési kiadásaihoz több mint 6 milliárd 254 millió forinttal járul hozzá az állam. A tanácsoknak átengedett helyi bevételeiből kevés híján 9 milliárd 231 millió forint gyűlik össze. A helyi bevételek legszámszerűbb része a vállalatok csaknem 3 milliárd 105 millió forintjának, valamint nyereségjárulékja, a nyereségadója.

A tanácsok idei fejlesztési alapja eléri a 7 milliárd 269 millió forintot. A helyi források kiaknázására egymilliárd 612 millió forinttal járul hozzá a lakosság el látásának javítását szolgáló beruházások költségeihez.

A tapasztalatok szerint a tanácsok a gazdálkodás területén is általában jól felkészültek a reform végrehajtására. Megszerezték, elsajátították a szükséges ismereteket. Dicséretes öntevékenységgel kezdtek hozzá tartalékaik feltáráshoz, s munkálkodnak anyagi eszközeik legesszerűbb, leggyümölcsözőbb hasznosításán. A fejlesztési tervek készítésekor megkülönböztetett figyelmet fordítottak arra, hogy egyszerre teljesítsék a harmadik ötéves terv eredeti irányzatait és a gazdaságirányítási rendszer reformjának követelményeit.

Nőtt az építő- és építőanyagipar termelése

Az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium elkészítette az előzetes számvetést az első negyedévi munkáról. Az adatokból kitűnik, hogy az EVM építőipar az utóbbi évekkel jellemző gyors fejlődésnek megfelelő ütemben folytatta a munkát ez év elején is. Így 265 millió forint értékű építési feladattal — 9 százalékkal — többet teljesítettek, mint a múlt év első negyedében. A 39 EVM-vállalat közül mindössze nyolc nem érte el a tavalyi első negyedévi termelésének szintjét. Ebben a

három hónapban mintegy 1500 különféle, egyenként több mint 100 ezer forint értékű építményt adtak át. Az építőanyagipar többlettermelése — az előző év első negyedévéhez viszonyítva — mintegy 250 millió forint értékű termék. 76 millió téglával és egyéb falazóanyaggal termeltek többet, mint a

múlt év azonos időszakában. A legfontosabb építőanyagokból egyelőre nincs hiány. Átmenetileg csökkent ugyan a húzott síkfűg és a mozaik cementlap gyártása, de megvan a lehetőség, hogy a legtöbb építkezés befejező munkáinak sorra kerüléséig pótolják a hiányt.

Beszélgetés veterán kőművesekkel

Műs, tapasztalt munkások, veterán kommunista kőművesek ülték körül az asztalt a városi pártbizottságon, ahol Balog István, az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottságának tagja, a pártbizottság osztályvezetője és Berta István, a megyei pártbizottság munkatársa Varga János bácsi, aki, mint többi társa is, hoztalálkozó azért jött létre, hogy a tégl- és építőiparban sokat dolgozott, sokat látott nyugdíjasok véleményét, tapasztalatait meg hallgassák az ipari osztály képviselői. A hosszúra nyúlt tanácskozáson sok mindenről szó esett. Azokról a „régimúlt időről” —

mikor augusztusban így emlékeztek egymástól a kőművesek: dolgoztál-e már az idén? — éppúgy, mint az építőipar mai eredményeiről, problémáiról, a modern, gyártásműszertől építésről. A tarjantelepi építkezésről, különösen nagy elismeréssel beszélt Varga János bácsi, aki, mint többi társa is, hoztalálkozó azért jött létre, hogy a tégl- és építőiparban sokat dolgozott, sokat látott nyugdíjasok véleményét, tapasztalatait meg hallgassák az ipari osztály képviselői. A hosszúra nyúlt tanácskozáson sok mindenről szó esett. Azokról a „régimúlt időről” —

Kétszáz előadás

Tapasztalatcsere a munkásszállási brigádműsorokról

Ha egy színházi előadásnak 70 nézője van — kétszázak tehát 14 ezer — aligha beszélhetünk sikerről. De ha ezek az előadások nem színházban vannak, hanem például városoktól és községektől távolos állami gazdaságok nehezen megközelíthető, elzárt munkásszállásain, s éppen ezért jórészt olyan közönség előtt, amelynek többsége színházban még soha életében nem járt, nemcsak egyszerűen sikerről, de nagy, kiemelkedő sikerrel beszélhetünk.

Mintahogy joggal beszéltek erről annak a tegnapi értekezletnek a résztvevői, amelyet a SZOT kulturális bizottságának kezdeményezésére a Szakszervezetek Megyei Tanácsa hívott össze hat megye, Pest, Borsod, Szolnok, Baranya, Békés és Somogy, valamint Budapest szakszervezeti kulturális bizottságai vezetőinek részvételével a szegedi Juhász Gyula Művelődési Házba. Az egész napos tapasztalatcsere jellegű tanácskozás megvitatja és megvitatta annak a nagy jelentőségű népművelési tevékenységnek az ered-

ményeit, amelyet a munkásszállásokat irodalmi műsorokkal felkerekítő színesbrigádok szervezésével Budapest után vidéken először Csongrád megyében valósítottak meg és azóta megszakítás nélkül fenntartanak. A tapasztalatcsere célja: hozzájárulni ahhoz, hogy ez a munka más megyékben is megvalósuljon.

A kétszáz előadás munkáról dr. Nagy Lászlóné, az SZMT kulturális bizottságának vezetője számolt be. Ismertette a legjellemzőbb és legfigyelemreméltóbb adatokat. A már említetteken kívül többek között azt, hogy a színesbrigádok megalakulásuk óta négy műsorral 60 munkásszálláson tartottak bemutatót, mindenütt négy alkalommal, tehát félszázalékkal egyszer. A közönség kezdetben bizonyos bizalmatlansággal fogadta a műsorokat, több helyen egyszerűen nem hitték el, hogy „igazi” színészek érkeznek

hozzájuk, de az érdeklődés gyorsan megnőtt és aztán mindenütt telt házak várták őket. A beszámoló után a szegedi művészbrigád tagjai — Katona András, Kovács János, Simon Erika, Jászai László, Kovács Gyula, Kemény Klári, Kátay Endre, Gémesi Imre, Eötvös Erzsébet és Horváth Anna — összeállítását mutattak be eddigi műsoraikból.

A beszámoló és a műsor ezután következő vitájában a felszólalók nagy elismeréssel beszélték a művészbrigádok munkájáról. A budapesti felszólalók többek között hangsúlyozták, hogy bár a kezdeményezés annak idején töltök indult, ma már van mit „visszatanulniok” Csongrád megyétől.

A tapasztalatcsere résztvevői este a Derekegyházi Állami Gazdaságban megtekintették a művészbrigád műsorát.

KEDD,
1968. ÁPRILIS 9.

DEL-MAGYARORSZAG 3

Magyar— lengyel árucseré

Április 8-án Varsóban jegyzőkönyvet írtak alá a lengyel—magyar állandó gazdasági együttműködési bizottság keretében működő belkereskedelmi vegyes munkacsoport negyedik ülészakának munkájáról. A jegyzőkönyvet magyar részről Szurdi István, lengyel részről Edward Sznajder belkereskedelmi miniszter írta alá. A megállapodás előirányozza a Lengyel Népköztársaság és a Magyar Népköztársaság között a belkereskedelmi áruk cseréjének több mint 30 százalékos növelését 1967-hez képest. A kölcsönös áruszállítások az 1968-as esztendőben együttesen 45 millió deviza-egység értékét fognak képviselni.

Magyarország Lengyelországnak a többi között női fehérneműt, háztartási porcelánt, gépkocsirádiókat, motorkerékpár-oldalkocsikat, villamos forróvíz-tárolókat, bútorokat, játékokat, kozmetikai cikkeket, édesipari készítményeket, konfekcióárut, szállít, míg Lengyelország Magyarországnak kerámia cikkeket, háztartási cikkeket, szellőztető berendezéseket, varrógépeket, hajszárítókat, ablaküveget, s úgyszintén kozmetikai cikkeket, játékokat, édesipari készítményeket, s konfekcióárut ad el. Tervezik a két ország áruházainak árucseréit is.

A tudományos-műszaki együttműködés keretében tervet hagytak jóvá az egyes kereskedelmi szervezetek 1968. évi közvetlen együttműködésére. 1968-ban Budapesten közös szimpóziumot tartanak a piackutatás szervezéséről és módszertanáról.

A tárgyalások a hagyományos barátság és kölcsönös megértés légkörében folytak le. (MTI)

A Magyar ENSZ Társaság ülése

Tegnap, hétfőn a Hazafias Népront Országos Tanácsának székházában együttes ülést tartott a Magyar ENSZ Társaság elnöksége és intéző bizottsága. Dr. Mihályi Ernő, a társaság elnöke nyitotta meg a tanácskozást, majd Komját Irén főtitkár ismertette az emberi jogok évének magyarországi programját.

Tejellenőrzésen

Tegnap tejellenőrzésen voltunk Szegeden. Tej nélkül mentek haza kora reggel a Hunyadi János sugáru téli-miszerbolt vásárlói: az üzletnek szállított mind az 500 liter kannástej savanyú volt. A palackos tejjel nem volt hiba.

A boltvezető: — Az idén most először kaptunk savanyú tejet. Valószínűleg még a vasárnap reggeli begyűjtésből szállította a tejet. Természetesen visszaküldtük az egészet, s kétórás késéssel megérkezett a friss tej.

A tejüzem vezetője: — Sajnos, megtörtént. Jobban fogunk vigyázni ezután. (Ez az ígért tavaly is ugyanígy hangzott el, amikor a melegebb idő beálltával hasonló esetek előfordultak. Pedig most még nincs is olyan igazán nagy hőség.)

Egy kannából kétfajta

A Széchenyi téri 8. számú önkiszolgáló boltban reggeli nyitáskor két kanna tejet bontanak fel. Jönnek a vevők, s kérnek jegyes tejet, kérnek úgynevezett szabad tejet — mindkét fajtát ugyanabból a kannából méri az eladó.

A boltvezető-helyettes: — Az, aki rendszeresen a tejjel foglalkozik, ma nincs itt, ő tudja, melyiket kell jegyre adni.

Panaszolja a boltban, hogy kevés a joghurt. Negyszer annyit el tudnának adni, amennyit kapnak. Az élelmiszerügyi és mezőgazdasági osztály ellenőre megjegyzi, hogy biztosan kevés a joghurtos üveg.

A boltos: — Nem hiszem. Itt van már régóta háromszáz üveg,

miért nem szállítják el. Már mi ajánlottuk a tejüzemnek, hogy visszavisszük nekik.

Tejtolvajok

A Kossuth Lajos sugárút 71. szám alatti bolt elől még mindig lopkodják nyitást előtt a tejet.

A boltvezető-helyettes: — Ma reggelre a kakaóspalackokat dezmálták meg. Ebben a boltban három hónappal ezelőtt felelősségre vonás volt a jegyes és a kannástej összekeverése miatt. Ma sem különb a helyzet. A boltvezető-helyettes:

— Akkor egy darabig külön mérték a kétfajta tejet. De a vevők nem ragaszkodnak ehhez. Most meg már annyiféle tej van, hogy nincs is mód külön foglalkozni valamennyivel.

A tanács állatorvosa: — Pedig a különbség nyilvánvaló. A jegyes tej egyrészt magasabb zsírtartalmú, másrészt, éppen mert gyermekek fogyasztására szánják, olyan gazdaságokból gyűjtik be, ahol kiváló a tehénállomány.

A minőségvizsgáló intézet ellenőre megjegyzi, hogy előírás szerint a kétfajta tejet nem is lenne szabad ugyanabba az edénybe kiadni. (Vagyis a különbségre a bolti eladóknak kellene felhívni a fogyasztók figyelmét!)

Több tejet iszunk

Az I. kerületi tanács múlt heti ülésén hangzott el, hogy mióta megjelent a boltokban a 4 forint 20 filléres magasabb zsírtartalmú tej, kevés az olcsó kannástej. Érdeklődésünkre a tejüzemben is, a boltokban is egyértelműleg

azt mondták, hogy annyi és olyan minőségű tejet kapnak a boltok, amennyit igényelnek. Feltételezhető, hogy mivel kevesebb munkával jár a palackos tej kiszolgálása, azért rendelnek többet ebből, s kisebb mennyiséget a kannástejből. A város lakóinak tejfogyasztása egyébként örömdetesen megnőtt az utóbbi hetekben: a télen átlagos napi 30 ezer liter helyett most 40—45 ezer liter tej fogy el mindennap.

Többen szóvá tették, hogy miért nem tüntetik fel a minőségre és az árra vonatkozó adatokat a palackok zárófolióján. Az üzlet már megrendelte az ilyen kupakokat, s hamarosan ezzel kerülnek fogalomba a palackok.

A tejzsírról

A „sláger” természetesen a 4 forint 20 filléres tej. Ennek az előírás szerint 3,6 százalékos zsír kell tartalmaznia, az ár is ehhez van kalkulálva. A mintákból a minőségvizsgáló intézetben azonban csak 3,1 százalékos zsírtartalmat lehetett megállapítani, s ez a differencia már nem használ a tejüzem hírnevének. Enyhén szólva, a vásárlót károsították meg, hiszen nem azt kapta a pénzért, amit ígérték neki, amit igényelt. Ugyanígy a több boltban vett minták alapján a jegyes tej sem volt 3 százalékos, hanem 2,6—2,8 százalékos zsírtartalmú. Viszont minden minta a megengedettnél jóval több savat tartalmazott, így nem véletlen a Hunyadi János sugáru téli és másutt is észlelt nagyobb mennyiségű savanyú tej.

A tapasztalatok alapján az üzemek is, a boltoknak is van még „aprítanivalójuk” a tejbe.

Kondorosi János